

జువ్వడి

కొల్లకునురువాజుశ్రేణిరెడ్డి

“బ్రక్క విమిషం కుర్పొంది వగిరూ : ఈ . బంగారు దండకు మెరుగెట్టి మీ వనిమాస్తా’ అన్నాడు మామలు కూరల్లాంటి కళ్ళజోడులోంది తొంగిచూస్తూ.

నీతావతితా వ్రయంతోహాతహాలగుతున్నాడు. తొలికాస్తు వారతై వడిగివులుకావే తర్రలా అడుర్లాగా వున్నాడు. ఎవరో తరముకొస్తున్నట్లు బెదురుచూపులు చూస్తున్నాడు.

జేబులో వస్త్రపు నీతావతివి గీరినట్లయింది. ఇదెంత కిమ్మత్తుచేస్తుందో : బదువునుబట్టిచూ నే వెయ్యిరూపాయల పైచూకే : మెరువులుచూనే పారిన సరకలావుంది. కలసినచ్యేకాలానికి నడిచే దివ్వులు కలుగుతారట : లేదిన నోగివేషం అటు వంటిది. ఏడుకొండలవాణ్ణి పురించుకొంటూ సిగ రెట్టు వెలిగించాడు. సుకు తిరుగుతున్న పొగమాదిరి ఆలోనవలు వైకొగాయి.

తార్కను చూడోసారి పురిటికి సంపి నీతావతి

రైల్వేస్టేషన్ నుండి అడ్డదారిలోవడి వస్తున్నాడ గుడ్డి నెలుతురులోనే చూపులుచూస్తూ వస్తున్నాడ నీతావతి చూపుల్ని ఎవరోవట్టి టక్కున ఆపివ యింది. దాడివక్క చెట్టుక్రింది ఏదోవస్తువు : వుంది. నేలపైనక్షత్రం పూడివడ్డలు దగదిగా వె స్తోంది.

ఆ మెరువు కిరణాలు సూటిగా కళ్ళలో గుచ్చు కన్నాయి. అదృష్టదేవత వొంటిపిండా నగలతో మిలమిల మెరిసేటూ ఆహ్వానిస్తున్నట్లవించింది. సంతోషంతో చిండులు నేయాలనిపించింది. తన నమస్వలూ, అవనరాలూ తేలిగ్గా కనువించాయి. దేన్నైనా సవాల చేయాల రైర్లం వచ్చేనీవట్ల యింది.

దాటగా ఎవరైనా చూస్తున్నారేమోనని కలయ చూచాడు, చునువ్య సంబారం లేదు. చీమలపుట్టవై ఎనుగుపాపం మోసినట్లుకాలు వెట్టాడు. కళ్ళవతో చెవట తుడుచుకున్నాడు. వజుతున్న చేతుల్లో సిగరెట్లు ముట్టించోయాడు. నోట్లో అగ్గిపుల్ల...

చేతిలో సిగరెట్లు... చూచి మార్చుకున్నాడు వట్టె నామాంబాదే తనకై అక్కడి ఎదేసి వుండాలి : వెంటనే వారపలాలు గురుకొచ్చాయి. అకస్మాత్తుగా... దన లాభం, విందులు వినోదాలతో కాలక్షేపం. తీర్థయాత్రలకై ప్రయాణం.

నీతావతి కళ్ళముందు అవనరాల జాదికా కులు కి తూ విలబడింది. కాబాలిచాడి దాకి భాచేస్తు న్నాడు. చేపడుక్కను తీరుస్తున్నాడు. యన్.జి.వో. కాలనీలో జాగా కొంటున్నాడు. ఇటు కట్టిస్తున్నాడు. కొత్త వైకిరెక్కి ఆపివ తేటుతున్నాడు

తనిపిటిలా ఒకసారి చూడాలనిపించింది. తీపి చూశాడు. కెచ్చు జిగేయమన్నాడు. ఆ వెలుగులో తనివ్యక్తమ మలుచుకొంటూ గజగణా అంగలు వెశాడు

ఎవరో నన్నుగా ఏడుస్తున్నట్లు పనిపించింది. అటు చూచాడు. చీకట్లు జాస్విచెట్లు భూతంలా భయ వెట్టింది. అక్కడి రెండు ఆకాలాలేవో తప్పుడు కున్నట్లుతోంది దంబదలామని కొట్టినట్లుదప్పడైంది. జాటు పురిలోనుకు ఒక పిల్ల పడుగెత్తి వచ్చింది.

“రక్షించండి బాబయ్యా : ముదినవచ్చోడు సంపే త్తున్నాడు” అంది ఎడిస్తూ. గజగణ వస్త్రుడిచేస్తూ. నీతావతికి గుండె అగివట్లయింది. తమాయించుకొని ఆ పిల్ల కేసి చూశాడు. సవాల జివుమని లాగ యి. మదేపి నర్లగా వున్న అందిం వొడ్డలోరని పాడు తోంది. కగినిగలాడుతోంది అంటిపోదెలానున్నగా వుంది తాన పైట్లొంది యవ్వనం దాగలేక డిసిపోంది. జీణంసేపు నీతావతి ఆలోచనలుమరో దారి పట్టాయి.

“ఎక్కడికి పోతావే ఏద్రాపిముండా.” అంటూ నడిచయనుచాడోకడు తరుముకొంటూ వచ్చాడు. ఆ పిల్ల చెయ్యి ఎట్లకొని గుంజాడు

“నెన్ను సంపేత్రాడు : రక్షించండి బాబో” అంది కేటం వెట్టూ కడిపించుకోవాలని ప్రయత్నిస్తూ. నీతావతి రీక్షం ఉడుకెక్కింది. వయసులో వున్న అడదానిపై అహూయత్యం చూస్తూ ఎలా సహించడం : తన వరిస్థితి గుర్తుకొచ్చి ఉక్కున అగి పోయాడు.

చూడండి బాబయ్యా : దీపి నెక్కెవి ఉచ్చి చెడి బంగరం కొంటే అదెక్కడో పోయిందని ముకాయిపోంది ... చెప్పవే ఎవరికిచ్చావో” అని చాడు వీవువై కొట్టాడు

నీతావతికి మంచుకొండలో కూడుకుపోతున్న ట్టనిపించింది. నెన్నువునలోంది చలి ఎగరేసు కొచ్చింది. గజగణా వొణుకతూ కలబడాడు.

“నే నెవరికి స్తూ : కేవనకాదనుంచి వత్తుంటే ఎక్కడో పడిపోయింది” అంది ఆపిల్ల ఎడుస్తూ ఎంతచెప్పినా నమ్మవేం అన్నట్లుగా.

నీతావతి వొక్కతా చిరికినట్లయింది, నోట్లో తదారిపోయింది. గజగణనేలేడు. చె మటలు కక్కాడు.

చాడు అదిపనిగా ఆపిల్లనుకొట్టుతు, లాగుతూ గొడవచేశాడు. చాడినుండి అప్పించుకోవినస్తూ ‘మీరేమైనా చూశారాబాబూ’ అంది దీనంగా నీతావతి కళ్ళలోకిచూస్తూ. నీతావతి ఉరించాడు. సవాయి అడది చీకట్లో అంతదగ్గరొచ్చి అడగడం ...

మగవీరకే సవాలవిపిందినట్లయింది.

బెదురుగాచూస్తూ "అ...బ్బె నే చూశ్శే...దు" అన్నాడు వంగిగా. ఆ నిల్ల ఒంటరిగావుండి అడిగి వుంటే ఎలావుండేదో క్షణంపేవు ఆలోచిస్తూ.

"చారిత్రం గెలుస్తున్నా...చారిత్రం యిచ్చావేంటి అడుగుతున్నావ్" అన్నాడువాడు ఎకాళిగా.

"చూసుండే చెప్పండి. మీరలునుంచే వకా వుండరుగా" అంది తారిత్రంవతున్న గొంతుతో.

"క్షణంగా అది చారిత్రం పొయ్యింటే తారిత్రం కనపడేవుండేది" అన్నాడువాడు.

సీతాపతి నె త్రివై అకాళం వీరికి పడవట్లయింది. పెదవుల్ని తడుపుకొన్నాడు. గుండకలు మింగాడు. చాచాచూయింది.

గొంతు పెగయ్యకొని "నా... కే... ం కవి పించలే" అన్నాడు.

"అలా అనకండి బాబూ! చూసుంటే చెప్పండి" అంది తన పర్వస్వండావివై నే ఆధారపడి వున్నట్లు వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ.

"మీరు తియడం నేను చూశాను." అన్నట్లు ర్యవించింది.

వాడు ఆ విల్లను పట్టుకొని తుడుపుకొంటూ తీసుకెళ్ళబోయాడు. విడిచించుకొని సీతాపతి కళ్ళకు చుట్టుకొని మోకాళ్ళకేసి రొమ్ముల్ని రుద్దుతూ "బా. బా...బా... చూసుంటే చెప్పండి నే న్ని యా ల వంపెట్టాడు!" అంది.

సీతాపతి ఆ విల్ల తన చేతుల్లో జేబులు తడుము తున్నట్లనిపించింది. దడ వుట్టింది. అకస్మాత్తుగా నైతెలిసోకే బాగుండవనిపించింది. ఉసికొడ్డి పరు గెత్తావనుకున్నాడు ఆ విల్లను వదిలించుకొని గం గదా అడుగులు వేళాడు.

చీకటిప చీకటికొచ్చినట్లుగా మనుషులిద్దరు ఎవరో ద్వారు ఒకడు పొట్టిగా వున్నాడు. ఇంకొకడు గళ్ళవోక్కా వేసుకొన్నాడు. చాళోను వంకరిండా అనే ఉద్దేశ్యంతో "అంజనెయిల గుడితెలువెళ్ళా లండ్ అన్నాడు చారిత్రంవ బాటసారీలా ఏదోఒకటి మూల్కాడాలి.

"ఈ వూళ్ళో అంజనెయిలగుడి ఎక్కడిదండీ అన్నాడు పొట్టివాడు సీతాపతికొక్క మని అ...దే ఈ దగ్గరో ఏదో గుడివుండొచ్చులేండీ" అన్నాడు కప్పివుచ్చుకొంటూ అడుగులు ముందుకేస్తూ.

"చూసుంటేచెప్పండి. ఆగండి అలాబోతారేం" అన్నాడు మొనబీవాడు వెనుకనేవచ్చి - అయిద్దర్ని చూసి సీతాపతికి రైర్యంపచ్చింది. మనస్సు కుదల జెట్టుకంటూ "చూడండి! విశ్వవరో నావెంటకది వేదిస్తున్నాడు" అన్నాడు పొట్టివాడితో పనిబిది తలితో విల్లారుచేసినట్లు.

"ఎవర్రాసుచ్చు! ఏం చేస్తున్నావిక్కడి" అన్నాడు పొట్టివాడు గిద్దిచ్చు. నాపేరు గండయ్యండీ! నా కూతురు అలాచోట బంగారం పారేసుకొంది తుడుగుతుంటూ చూశారేమోనని అడుగుతున్నాం. తప్ప" అన్నాడు వాడు.

"అది... నీ కూతురా?"

"కాక...నీ కూతురా"

"అదావచ్చి అదంపెట్టుకొని ఎన్నినాటకాలైనా ఆదొచ్చులే" అన్నాడు పొట్టివాడు దెప్పిపొడుస్తూ.

"అజువంది యిచ్చానును చేపిడి మేంకాడండి" అన్నాడు అలా చేపిడిమీరే అన్నట్లుగా.

"ఏవ్వావులేరా; అపలు నీకు బంగారం ఎక్కడిది; చూస్తే జేబుదొంగలా వున్నావ్ అన్నాడు గళ్ళవోక్కావాడు.

దొంగిలింది తేలేదులేండీ! దీవి ంగ్గుదికవి కొన్నాం" అన్నాడు గండయ్య. వాడ్ని ఏమనాలో తోకక "ఎక్కడి" పారేసుకొని బావనసోయే పెద్ద మనుషుల్ని అడుగుతావేండా బావకావ్" అన్నాడు మాటమీరుతు

అలిమావం దెబ్బతిన్నట్లుగా "నోరట్టా పారేసు కొంటారేం...చుక్కలో మిరెండుకు" అన్నాడు గండయ్య.

"ఏంట్రాకూకావ్! వుండారో" అంటూ పొట్టి వాడు ముందుకొచ్చి గండయ్య చొక్కా పట్టు కొన్నాడు.

ఆ చీకట్లో ఎవరు ఎవర్ని కొడుకున్నారో సీతా పతికి అర్థంకాలేదు. అతడ్ని భయం అట్టు ది కాగితంలా వీల్చేస్తోంది. దిలికి చిలికి గాలివా న్నందే లేచిపోవి తప్పినం తెచ్చి న్న తన పెట్టుకున్నానె; ఆ వస్తువు ఇయ్యాలని పించింది. కాపీ అవసరాలన్నీ గగ్గోలు పెట్టాయి. నిరవిస్తుంటే అడ్డగించేరాడెవరు;

"అక్కడినుండి తప్పకపోవాలని సీతాపతి కది లాడు. "మా అయ్యను అక్క పంపేల్లావుంటే బోతారెండాబా; అట్టుకొండి" అంది అనిల్ల సీతా పతి చెయ్యవేటుకొని.

సీతాపతికి చొక్కా యుద్ధం. ఆ స్వర్కలో సాకతన్నట్లు విడిచించుకున్నాడు. మనస్వంతా ఏదో ఏదోగా అయింది అజ్ఞానంపేస్తూ. బాటుకపోవాలని అడుగువేళాడు. ఇంతలో మరోమనిషి ప్రత్యక్ష మయ్యాడు. బోడ్డిగుండతో తయంకరంగా వున్నాడు. వస్తూనలా కండలు తేలివున్నాయి. బూర్జువాలు వేదలపై ఉపయోగించే అయిదంలా రాలు తేలివున్నాడు.

సీతాపతి అడుగులు టక్కన అగిపోయాను. అడుగే నే అమాంతం మీదపడేట్లు కనపించాడు. చెక్కూడు బొమ్మలా సీతాపతి కంబుర్రాడు.

"ఆ పొట్టిక వింటండి" అంటూ వస్తూడు చీకట్లో చారిత్రంవతోరవడి విడిచించాడు. చూడండి ఎంత అన్వేలమో; నా వస్తువువోయి నే అడుగుతావుంటే వీశ్వవరోవచ్చి ఎలాకొట్టారో చూడండి" అన్నాడు చినిగిన చొక్కాని. వంటిని తారిత్రంచూసిస్తూ.

గండయ్య గొంతులో వచ్చినచూర్చు సీతాపతి గమనించాడు.

"కొడ్రాసా! కంపేనానా; పెద్దమనిషివి అటకా యిస్తావురా వుంజలారీ పెదవా" అన్నాడు పొట్టి వాడు పైకివస్తూ.

గండయ్య గజగజ వొణుకుతూ వస్తూడువెనక్కూ బోయి తన బాధనంతా కళ్ళలో చూపిస్తూ "మూడోళ్ళ నాకష్టం పోయింది మీరుగాని యిస్తారా. పైగా కొట్టారా; నా కూతురు వెళ్ళి అగిపోతే మీరు చేస్తారా;" అన్నాడు ఏడుస్తూ చేత్తో కళ్ళు కుడుచు కొంటూ.

వాడ్నిచూసి సీతాపతికి జాలేసింది. తనెంత

అన్యాయానికి ఒడిగొట్టామా; కాపీ తన అవసరాలో చాళ్ళకేం ఎట్లాగైతా (అతగ్గులకు; పెండ్లి కాకపో యినా ఆ విల్ల ఏదో విధంగా సంపాదించగలడు; తనలా సంపాదించగలడూ;

ఆ విల్ల వెక్కి-వెక్కి ఏడుస్తోంది ఆ ఏడుపు 'సి మూంంగా జీవితముంతా కన్నెక్కానే ఉండిపోతాను' అన్నట్లుగావుంది.

గండయ్యవైపు చూచి "ఏమి ఏమైతా పెద్దమని షివి అటకాయించడం తప్ప" అన్నాడు వస్తూడు.

"నేనెం అట్లు వళ్ళేదు... ఇంతెండుకు... ఆయనగారి జేబులు చూపించమనండి తేలిపోద్ది" అన్నాడు గండయ్య చూట్టూట్టూగా బాంబు వేల్చినట్లు సీతాపతికి కళ్ళ క్రింద నేర వెల్లెలు తాపి పట్టయింది. జేబులో వస్తువును చిల్చి పొడిచి దార విడిచే బాగుండననిపించింది. నిలువెల్లా వాటికి బోయాడు, జీవనాడులు విడిచివానికి లోనోతున్నట్లు తోచింది.

కాసేపు అప్రాంతంలో విళ్ళుం టయంకరంగా అలుముకపోయింది.

"చార్కి జేబులు ఎలా సూపించమంటావ్? వస్తువు లేకపోతే చారిత్రంక అవమానమో నీకు తెల్సా?" అన్నాడు వస్తూడు.

చీకటి బాటులో వుండికండి ఆ నిల్ల గుండె లవిట్లు ఏడుస్తోంది. ఆ ఏడుపు సీతాపతికి భరింక రానిదిగా తయారైంది. పాములతో కరివిస్తోన్న ట్లుగావుంది.

మళ్ళీ విళ్ళుం కాండవించింది. ప్రతి వెకంటూ సీతాపతిని కొస్తున్నట్లుగా వుంది. కనిగా ఏర్పిస్తున్న ట్లుగా తోచింది.

"వరే... చూపించమంటాం; కాపీ... చారీ వర్ష లేకపోయిందా నీవని గోవిందా" అన్నాడు. మరకొచ్చి విలబడ తూ పొట్టివాడు. సీతాపతికి తన కరకలో నెత్తురు ఎదురు తిడిగి

మీకు సంతానం లేదా!

మా సలహా స్వల్పదింపుంటే. దారకరకములో పలు ప్రాంతముల సోదరీమణులు సంతానవతు లయి ఎంపిన యోగ్యతావృతములు గలవు.

ఉచిత - సలహా - వివరములకు

శ్రీ నాగార్జున మూలికా కుటీరం
రైల్వేస్టేషన్ వద్ద, రామాలయంవీధి
తెనాలి - 2

భారతీయ సోదరా

అనసింగరాజు వెంకటకృష్ణారావు

భారతీయ సోదరా
 సమరరంగ వ్యూహరా
 కరుణామయ కథరా
 ఇది తోటివాడి బాధరా,
 యాహ్వాఖాన్ సరసిశాచి
 మానసార్థం మాటమరచి
 బంగ్లాదేశ్ ప్రజలనణచి
 హాలాహల జ్వాలనరచి
 చేస్తున్నాడు మనలో యుద్ధం
 నీతికి వాడెన్నడూ కాదుబద్ధం
 అవినీతితో పోరాటానికి మనసిద్ధం
 చేస్తాం వాణ్ణి బ్రతుకుదగ్గం.
 ఆలికాని ఆడదాన్ని
 అమ్మా అనలేని వాణ్ణి
 మనస్వీయతను ప్రధాన్ని
 వుమెన్ అని అన్నవాణ్ణి
 వారేయ్ మియా యాహ్వాఖాన్
 నీకుదొక కాడొక తిక్కాఖాన్

నీకోసం మా భారతజవాన్
 వస్తున్నాడు నీకు మంగళం పాడగాన్
 ప్రజలు ఎన్నుకొన్న వాణ్ణి
 బంగ్లాబంధు ముజిబూరుని
 విచారణ చేస్తున్నామని
 అన్యతాల కథపన్ని
 జైలువాలు చేస్తావా
 మనిషిని దాచేస్తావా
 అవుతుందోయ్ నీకు నేవ
 విలువాలేకు ఫీ తులువా.
 నిను కాల్చేసరంజామా
 నీకోసం తోస్తున్నాం
 నీ గుండెల పండుజాను
 కొంకాలని వస్తున్నాం.
 నీ మాటలు సమ్మిసమ్మి
 ఉన్నవరువు తేగనమ్మి
 నిన్ను బలపరుస్తున్న వాళ్ళు
 నీతికి వదిలారు నీళ్ళు
 కురుపాండవ యుద్ధంలో
 కుర్బూ కునీడ్లతో
 చచ్చిన దుర్మోధనుడే నీకు గురువు
 అవుతుందోయ్ నీ గుండె చెరువు

గండయ్య చేతులో పెట్టబోయాడు, గళ్ళుచొక్కా
 వాడూ ఇద్దరూ వాణ్ణి మురిం తయవడండి;
 ఇది మీదే: వీడెంచేరాడో చూస్తాం" అన్నాడు.
 సీతావతి విక్కచచ్చిపోయాడు. అవస్తువు వాడి
 మొహానపారేసి బెడద వదిలింది. కొంచామంటే
 వదిలేట్టలేదే! ఎదో ఊబిలో మెల్లగా దిగిపోతున్న
 డ్టవిసిందింది
 "ఇంతటిగోరం జరుగుతావుంటే చూతూ
 రేమంది వస్తాడుగదా: నాయం కింబెట్టండి"
 అన్నాడు గండయ్య దిగాయవడిచూస్తూ,
 సీతావతికి వాడు తనవైపు అవహ్యాంగా చూసిన
 చూపు ముల్లుపెట్టి పొడిచినట్టయింది. "నువ్వేమో
 నానంటున్నావ్! ఆశ్చేయి అయిన దండున్నాడు. ఏ
 తీర్పుచెప్పినా ఎవరికో ఒకరికి అన్యాయం జరక్క
 తప్పదు పెద్దదిక్కేవచ్చింది" అన్నాడు వస్తాడు
 వందిగ్ధంగా ఆలోచిస్తూ
 "ఆ తీర్పుకో మీరే చెప్పండిరాదు" అన్నాడు
 పొట్టివాడు
 "దేవుడి మొగం చూసి మరీ చెప్పండి వస్తాడు
 గదా అన్నాడు గండయ్య దీనంగా.
 వస్తాడు తలవటాయిస్తూ ఎదో ఆలోచించాడు.
 వస్తావ్ బే అవ్ నీగ్ని రాజీయపు రిగడలా
 అక్కడ అయ్యకొంది. ఆ పిల్ల తన కన్యాత్వం అంతా
 వస్తాడు తీర్పుపై పణం పెట్టినట్లు అళగ రాయంగా,
 దిగులుగా చూస్తూ నిలబడి వుంది
 "ఈ గొడవంతా దేనికి. ఆ వస్తువెదో రాది
 దగ్గరే వుంజమనంది. అయినక కోచిందేదో
 పాతికో... పరకో పారెయ్యమనండి దరిద్దిడి
 దిగ్గరింత నింగరం వుంటుందం దం తనమ్మకం
 కలగడం లేదుమరి అన్నాడు వస్తాడు వాతా
 వరణాన్ని చూచుస్తూ.
 అనుకోవీందా తీర్పు తనవైపు మొగ్గుటం సీతా
 వతిలో ఇదిగిపోయిన అళి బావిలోవద్ద వుంగరంలా
 డ్టకొచ్చింది. వీడెవడో.. అమ్మ రగవంతుడి
 ఏజెంటులాగున్నాడు. ఇదంతా పైవాడు... అడి
 యన్న నాటకం కాకపోతే మరేమై వుంటుంది.
 తిర్పు విసి గండయ్య ఒక్కసారిగా గొంట్లాడు
 మోవపెట్టాడు, కుప్పగా కూలిపోతూ "అమ్మో
 ఇదెక్కడి గోరం మోసం! మీరంతాకంటే ఇంత
 అన్నెయం చేస్తారా: ఓరు దేవుడో నా వస్తువు వా
 కిప్పించండి బాబూ మీకాళ్ళు ఎన్నకొంటా" అన్నాడు
 నెలమిద కూర్చుని నెత్తికొట్టుకొంటూ
 అందరు తనవైపు చూస్తూ వుండడం సీతావతి
 తట్టుకోలేకపోయాడు. ఈ రథన వెంటనే తప్పించు
 కోవాలని కంగాడగా జేమికో చెయ్యి పెట్టాడు.
 కాబాలిదాడిచ్చిన క్యాష్ కరుగ్గా తగిలింది వెల
 స్సల్పంపలముడికం అనుకోంటూ" యదేనాదగ్గరంది
 అన్నాడు సీతావతి కిదివక్రపరిలా వస్తాడుకొస్తూ.
 వస్తాడు తావీగ లెక్కపెట్టి "నీ అదృష్టం దాగుం
 దిరా! అయ్యగారు దయదంది వందరూపాయలిచ్చాడు.
 నంకో వంతో తీసుకో అన్నాడు వాడికిస్తూ.
 సీతావతి గతుక్కుమున్నాడు, తొందర్లో వంద
 రూపాయల నోట్లతో త్రి అంతా రావలూ: ఏ...
 వదో... ఇరవైయ్యో రాకూడదూ కర్క;
 మూడేళ్ళ కష్టానికి వందరూపాయలా! మొట్టొట్ట

ప్రవహిస్తున్నట్టయింది. క్యాన ఆగిపోతున్నట్టవి
 సిందింది. సుడిగాలిలో అలాదే వెట్టుకొమ్మలా
 విలవిల మన్నట్టు తోచింది. విక్కతిమైన ఆకారాలేవో
 తనను చూసి నవ్వుతూ హింసిస్తున్నట్టయింది.
 ఏడుకొండంబాణ్ణి స్మరిస్తూ "రో... రో... రో... మిద
 వడి సె ... మెరుస్తుంటే రా... రా... రాయమకొని
 తి . తి... ను" అన్నాడు నల్లన తిగా మట్లా
 డుతూ బంగారం తీసి గండయ్యచేతికిస్తూ.
 తరిగి నిక్కబ్బం అక్కడ తిప్పవేసుకొంది.
 మొహం దాటంత చేసుకోవీ "చూశారా బాబూ
 అన్నెయంగా వసిదాన్ని కొట్టా మీ చేత చెప్పి
 తిచ్చా. ఎం పెద్దమడుసులండే! వీడోడి పొట్ట
 కొట్టండి క్షణంసేపు ఊసిరి తీసుకోలా" అన్నాడు
 ఎత్తిపొడుస్తూ గండయ్య.
 సీతావతి అవమానంతో కుంగిపోయాడు. విక్కతో
 తంపొందుకొన్నాడు. అవహ్యాంతో వొక్కంతా అవో
 మాదిరైంది. వాడు చూసే చూపులు సూడురై గుమ్మ
 కొన్నాయి. తల నేలనేన బాదుకోవాలనిసిందింది.
 వట్టుబడ్డ నేరస్తుడిలా వారందరిమధ్య ఆటలో నరిగి
 పోయిన ఇంతిలా నిలబడ్డాడు.
 "ఇందులో ఏదోమోసంవుంది. ఇది అవల
 వీకేనట్లా నాయలా! ఎద పోలివద్దనేవనుకు"
 అన్నాడు గండయ్య వెయ్యిపట్టుకొని గళ్ళుచొక్కా

వాడు.
 పోలివద్దనేవ వేరు వినగానే సీతావతికి పిరికి
 తనం పీకి పాకంపట్టింది. మలమూత్రాలు అక్కడే
 తారుతున్నట్టవిసిందింది. కటకటాలు. కొద్ది గిర్రున
 తిరిగాయ
 రెప్పపాటులో గండయ్య చేతిలోంచి లాక్కూని
 సీతావతి చేతికిస్తూ "ఇదిమీదే: ఎదోకట్టకథచెప్పి
 కాజెయ్యాలని చూస్తున్నాడు." అన్నాడు పొట్టివాడు.
 గండయ్య ది తరపోయాడు, అవాక్కయ్యాడు
 చేతికిన్న అదృష్టం తారి విక్కతంగా వెక్కిరించి
 నల్లయింది. పిప్పిహాయుడై నెలబడి ఒక్కసారిగా
 వస్తాడు కాళ్ళపైరెడి.
 "వైతై పెమాణంగా వాదెబాబూ! మా పేటను
 రండి దుబావు చేస్తా" అన్నాడు దీనంగా ఏడుస్తూ
 ఆ పిల్ల కోకాంతిస్తూ గుండెలు కొట్టుకుంది.
 సీతావతికి కాస్త వంతోవం వెసింది. విక్కతో
 విక్కకు ఒదిక లేకపోవితే దనవలతులు హాయిగా
 ప్రతకగలుకున్నారేమి; కుక్కలకు స్వకాతివైరం
 వున్నట్టే దరిద్దరిక ఆ తేకాదోలా!
 గుండెలవనే అపిల్లపిడ్డు సీతావతికి వొక్కంతా
 త్రిరలు పాకినట్టగా వుంది కడుపులో వేగుల్ని పీకి
 పోగులు చేస్తున్నట్టవిసిందింది
 సీతావతికి ఆ వస్తువు ఇచ్చెయ్యూ అనిసింది

అనుకోవీందా తీర్పు తనవైపు మొగ్గుటం సీతా
 వతిలో ఇదిగిపోయిన అళి బావిలోవద్ద వుంగరంలా
 డ్టకొచ్చింది. వీడెవడో.. అమ్మ రగవంతుడి
 ఏజెంటులాగున్నాడు. ఇదంతా పైవాడు... అడి
 యన్న నాటకం కాకపోతే మరేమై వుంటుంది.
 తిర్పు విసి గండయ్య ఒక్కసారిగా గొంట్లాడు
 మోవపెట్టాడు, కుప్పగా కూలిపోతూ "అమ్మో
 ఇదెక్కడి గోరం మోసం! మీరంతాకంటే ఇంత
 అన్నెయం చేస్తారా: ఓరు దేవుడో నా వస్తువు వా
 కిప్పించండి బాబూ మీకాళ్ళు ఎన్నకొంటా" అన్నాడు
 నెలమిద కూర్చుని నెత్తికొట్టుకొంటూ
 అందరు తనవైపు చూస్తూ వుండడం సీతావతి
 తట్టుకోలేకపోయాడు. ఈ రథన వెంటనే తప్పించు
 కోవాలని కంగాడగా జేమికో చెయ్యి పెట్టాడు.
 కాబాలిదాడిచ్చిన క్యాష్ కరుగ్గా తగిలింది వెల
 స్సల్పంపలముడికం అనుకోంటూ" యదేనాదగ్గరంది
 అన్నాడు సీతావతి కిదివక్రపరిలా వస్తాడుకొస్తూ.
 వస్తాడు తావీగ లెక్కపెట్టి "నీ అదృష్టం దాగుం
 దిరా! అయ్యగారు దయదంది వందరూపాయలిచ్చాడు.
 నంకో వంతో తీసుకో అన్నాడు వాడికిస్తూ.
 సీతావతి గతుక్కుమున్నాడు, తొందర్లో వంద
 రూపాయల నోట్లతో త్రి అంతా రావలూ: ఏ...
 వదో... ఇరవైయ్యో రాకూడదూ కర్క;
 మూడేళ్ళ కష్టానికి వందరూపాయలా! మొట్టొట్ట

వైష్ణవం

(గత సంచిక తరువాయి)

వైష్ణవ మతం. ఎప్పుడు ఏ విధంగా ప్రారంభించబడింది? మార్పులు చేర్పులకు లోనవుతూ కాలోపితంగా ఎలా విస్తరించింది? మార్గాంశం.

గౌతమముద్దురి కాలానికి పూర్వం (2500 ఏండ్లకు పూర్వం) వివిధ తెగలు, గణాల ప్రజలు వారి వారి కుల, గోత్రాలకు చెందిన జీవదేవతలను, దేవుళ్ళను కొలుస్తూ, జాతరలు చేసేవారు. గణాలను పెద్దలుగా ఆధార్యులుండేవారు ఆ పెద్దలే గణాధారులు. ఆయా గణాలను చెందిన ప్రజలు ఏమిచేస్తారో? ఎలా చేయాలి? గణాధారులు నిర్ణయించేవారు. పూజకంలో పూజారీతూ, గణదేవత, తమ్మువహించిందిని ప్రజలను నమ్మిస్తూ, తాంత్రిక మాంత్రికాల ద్వారా తమ మాకును చెలామణి చేసుకొనేవారు. మూడినమ్మకాలలో పరిష్కార ప్రజలు గణాధారుల ఘటనమిమ్మి. వారు చెప్పినది తు. త తప్పకుండా పాటించేవారు. తెగలకు, తెగలకు మధ్య అనేక కొట్లాటలు జరిగేవి, ఒకరికిం

కులు మరొకరు కొనుకొనేవారు. అటవిక ప్రాంతాలలోనూ, వల్లె ప్రాంతాలలోనూ. చరిష్టతులూ పున్నప్పుడు, వాగరిక ప్రజలునివనించే పురములలో పురోహితులమాకు పాటించబడేది. వేదసూత్రాలు సత్యప్రమాణాలుగా భావించబడేవి. పురోహితులు (పురహితులు) చెప్పినదానివి అమలు ఎరచడం రాజులవిది. అలాంటి చరిష్టతులలో యజ్ఞ, యాగాదిక్రతువు లెక్కువయినాయి. వ్యవసాయం, పశుసంపద క్షీణించింది. యజ్ఞ యాగాదు

ముక్కామల నాగభూషణం

లకు అపుసరమైన దాన్యం నేయి. పశువులు వగైరాలను పురోహితులకు సమర్పించలేని ప్రజలు అనేక బాదలకు గురిచేయబడ్డారు. అందువల్ల ప్రజలలో యజ్ఞ, యాగాది క్రతువులయొక్క వ్యతిరేకత పెరుగవారింది. అనేకమంది క్షత్రియులు, బ్రాహ్మణులమాకును తిరస్కరించి నూతన ధర్మాలను, యాచించింప సాగారు.

ఆనాడు భారతదేశంలో ఎన్నిరకాల కుల మత విశ్వాసాలుండేవో, బౌద్ధగ్రంథమైన "విదేశ"ను బట్టి మనకు తెలుస్తుంది. ఆ గ్రంథం శ్రీస్తుపూర్వం వాడుగువందల ఏండ్లనాడు పాలి భాషలో రచించ

కొన్నా ఎక్కావ వచ్చేది." అన్నాడు గండయ్య నిల నిల లాడిపోతూ నిర్భయం.

గండయ్యలు ఏం చెయ్యాలి? తోచలేదు. అలా కానివు వందరుపాయల వైపు, నీతాపతి వైపు, మాస్తూ విలబడాను. దుఃఖం ఏమీ మాట్లాడించలేక బోయిన్నట్లుగా మూడుగా చూశారు. భారంగా విట్టారాడు. అందర్ని ఒకసారిసూచి ఉద్దేశిస్తూ "అంతేలేండి మీరు బలసంతులు. ఏం చేసినా చెల్లదీ దయించేనాడినె రాజ్యం ఈ రోజుల్లో. నేదోడ్కో నొక్కడానికెగా మాలంటివాడు కండలు పెంచుకోవడీ; అభ్యు నడుపుకొన్నదీ; పదనే... ముదనవస్త్రముండా... నీ కింతేం పెళ్ళి... ఎవడి తోనో లేదీ... అంటూ తల కొట్టుకొంటూ కదలేక... కదిలిపోయాడు నీరసంగా.

అ నిల మట్టిపత్తి గాలిలో విసురుతూ "మా సొమ్ము తిన్నోళ్ళు సరవనాకనం జాపోతారు" అంటూ గండయ్య వెంటనడిచింది వెళ్ళి వెళ్ళి ఏడుపు.

నీతాపతికి గండియ్యు విస్మహాయుడై విలపించిన బాధ దీనంగా అన్ని చూచిన మావులు గుండెను పట్టి నొక్కాయి. కాని; తనేంచేయగలడు, ఎవరి అవసరం వారిది. ఆ వస్తువు తనను రాసిపెట్టండి. ఒకవిధంగా అది తనదే!

నీతాపతి మూడో నిగరెట్టు ముట్టిస్తూ వరాణు వేసి చూశాడు. లైట్లకాంతిలో మెరుగుపెట్టిన దండ మెరిసిపోతోంది. నీతాపతి అకడూ చునప్పులో మారాం చేస్తున్నాయి. మరోసారి గుడ్డతో రుద్ది వెళ్ళాలో పెద్ద "ఇలా తేండి పతిగారు; మిమ్ముల్ని లాలా వేపు కూర్చోపెట్టాను" అన్నాడు చేయ

చావుతు.

గిటుయ్యవై రుద్ది సరిక్షిగా చూశాడు. తలపత్తి కింతగా చూస్తూ "మికిది ఎవచ్చారండీ" అన్నాడు అదోమాదిరిగా

నీతాపతి అనహనంతో వేగిపోతున్నాడు. అదు ర్తగావున్నాడు. ఏం చెప్పాలో తట్టలేదు. దొరికిం దంటే ఎమోతుండో! ఏన్నా ఎత్తువేసి కాజేస్తా దేమో! కాంతిలో ఎవర్ని నమ్ముతేం.

'అది మా వేసేహతుడేది. ఇబ్బందుల్ని వున్నాట్టి. కాకట్టుపెట్టకొని మూడోందలు ఇబ్బువ్వాడు. ఎంత బదు వుండోనని మీ దగ్గరకొచ్చా" అన్నాడు నీతా పతి చూతూగా అబద్ధం చెప్పేటప్పుడు కనపరిచే గిలితో.

"మీ...పైహితుడెవరో...బాదా" కావాలివ నాడు. రాగిదానికి బంగారంలాంటిపుత పూకాడు. మూడోందలు కావాలంటా; మూడురూపాయలై నా చెయ్యిడు. మెరిసేదంతా బంగారమైతే ఇకనేం!" అన్నాడు వరాణు వ్యంగ్యంగా.

అబ్బుతిన్న పక్షిలా "వేదరీకం మునుగులో సమాజంలో ఎంతదోసిడి ఏం...త...దో...ని... డీ" అన్నాడు నీతాపతి నిస్పహలయ్యుడై ఉదు కొంటూ

సువ్యుచేసిందిమూత్రం ఎంటి; ని అవసరార్ని అడుపెట్టకొన్నావ్ అమాయకుణ్ణి చేసి కాజేస్తున్నా నని మురిసిపోలేదా; అందరికీ నీలాంటి అవసరా లేవో వుంటాయని ఎందుకునుకోవు; ఎవరిఅవసరం వారిది!" అన్నాడు నీతాపతిలోనివాడు.

బడింది. దానిలో ఈ విధంగా చెప్పబడ్డది. "వాసుదేవ, బలదేవ, అగ్ని, సువర్ణ, చంద్ర, మార్య ఇంద్ర, దేవ, బ్రహ్మ, దుద్ర, కాక, దీక్షాది దేవతలను దేవుళ్ళను కొలిచేవారంతా. వాసుదేవ, బలదేవ, దుద్ర మున్నగు వేదకో విలువబడుతున్న తెగలకు చెందినట్టివారు" —

"అపేవక. విగంధ. జటిం. పరివ్రాజక, అపచిద్దక, పూర్ణద్రుద్ర, మణిభద్ర, వాగ, యక్ష, అమర గంధర్వ, మహారాజ, కిన్నర, కింపురుషాది తెగల ప్రజలు అపేవక, విగంధ, వాగ, యక్ష, గంధర్వాది దేవతలను, దేవుళ్ళను కొలుస్తున్నాడు." —

"కుక్క" కాక. ఎనుకోతు, అవు, గుర్రం, ఏనుగు, సింహం. కోతి మున్నగు జంతువులను కొలిచే తెగలుకూడా వున్నాయి." —

బౌద్ధ గ్రంథంలో సూచించబడినవారెకాక, వేవ, రావి, మద్ది మొదలైన చెట్లను, గంగ, యమున, సరవ్యతలాంటి నదులను, గోవరనగిరిలాంటి పర్వతాలను పూజించే ప్రజలుకూడా వున్నాడు.

ఆ దశలో వైదిక ధర్మానికి వ్యతిరేకంగా, బౌద్ధ, జైన ధర్మాలు ప్రారంభమయ్యాయి. వాటిని ప్రవచించిన గౌతమ బుద్ధుడు, మహావీరుడు కూడ క్షత్ర వంశాలకు చెందినవారే.

ఏకాంతిక ధర్మం

వై ధర్మాకోపాటుగా "ఏకాంతిక ధర్మం" కూడా ప్రారంభమయింది. బౌద్ధ, జైన ధర్మాలు వలెగాకూడా "ఏకాంతిక ధర్మం" దిగవంతునిపై విశ్వాసాన్ని ప్రకటించింది. కాని, బౌద్ధ, జైన ధర్మాలవలెనే "పశు హింస"ను వ్యతిరేకించింది.

ఏకాగ్రచి తంతో చాచుదేవుని ప్రేమిస్తూ, తనను, తన పర్యస్యామ్నీ వాసుదేవునికి అర్పించు కోవడం, ఏకాంతిక ధర్మం. ఏకాంతిక ధర్మవాదులు

దబ్బు కావాలా?

రూ. 6/- యి పెట్టబడితో మా (వైసు వ్యతి) స్క్రీములో సభ్యులుగా చేరి, మీ బంధు మిత్రులను చేర్చుకొనడం ద్వారా ఇంట్లో కూర్చుని ప్రతి రోజూ మనియార్ల ద్వారా రూ. 17,476/- యి లాభం పొందండి

వివరములు ఉచితము

Sree Venkateswara Money Circulation, Govt.Regd.No-210
T. Nagar - MADRAS-17.

